

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

29 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, în cauza penală privind-o pe,

*Buzilă Ludmila xxxx, născută la xxxxx, originară xxxxx,
domiciliată xxxxxx*

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 20.11.2018 – 10.12.2019 (prima instanță);*
- 2. 11.01.2020 – 30.06.2020 (instanța de apel);*
- 3. 11.09.2020– 29.03.2021 (instanța de recurs ordinar);*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 10 decembrie 2019 Buzilă Ludmila a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 183 alin. (1) Cod penal, și condamnată în baza acestei Legi la o pedeapsă de sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, ce constituie 30 000 (treizeci mii) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Buzilă Ludmila, deținând în baza ordinului șefului Direcției Generale Educație Orhei, nr. 140 din 16 decembrie 2016, funcția de director al instituției preuniversitare, gimnaziului Trebujeni, r-nul Orhei, fiind astfel, conform art.123 alin.(1) din Codul penal, persoană cu funcție de răspundere, investită cu drepturi și obligații în vederea exercitării acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico - economice, în același timp, fiind responsabilă în condițiile pct. 5 lit. e) din Fișa de post semnată la 18 ianuarie 2017, coroborat cu prevederile art. 3 alin. (2) lit. e) al Legii nr. 186 din 10 iulie 2008 a securității și sănătății în muncă, că - dispozițiile prezentei legi se aplică și persoanelor care desfășoară activități în regim de voluntariat; inclusiv de prevederile alin. (1) art. 10 al

aceleiași Legi, care prevede că - în cadrul responsabilităților sale, angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru protecția securității și sănătății lucrătorilor, inclusiv pentru prevenirea riscurilor profesionale, asigurarea informării și instruirii, precum și pentru asigurarea organizării și a mijloacelor necesare; alin. (4) lit. e) al aceluiași articol, potrivit căruia - angajatorul este obligat să ia măsurile corespunzătoare pentru ca în zonele de risc grav și specific să poată avea acces numai salariații care au primit instrucțiuni adecvate privind securitatea și sănătatea în muncă; art. 13 lit. b) al aceleiași legi, potrivit căruia - angajatorul urma să decidă care sânt măsurile de protecție ce urmează a fi luate și, în caz de necesitate, care este echipamentul de protecție ce poate fi utilizat; art. 17 alin. (1) lit. e) al aceleiași legi, potrivit căruia - angajatorul trebuie să asigure condiții pentru ca fiecare lucrător să primească o instruire suficientă, adecvată, teoretică și practică în domeniul securității și sănătății în muncă, în special sub formă de informații, instrucțiuni și/sau lecții la executarea unor lucrări speciale; și în condițiile alin. (2) lit. b) al aceluiași articol să organizeze instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă periodic și pe măsura necesității, a săvârșit infracțiunea de încălcare a regulilor de protecție a muncii care a cauzat accidente cu oameni în următoarele circumstanțe:

Astfel, Buzilă Ludmila, acționând în calitate de director al instituției preuniversitare gimnaziul Trebujeni, r-nul Orhei, investită prin ordinul șefului Direcției Generale Educație Orhei, nr. xxx din xxxxx, calitate care potrivit art. 123 alin. (1) din Codul penal, îi acorda statut de persoană cu funcție de răspundere, investită cu drepturi și obligații în vederea exercitării acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice, în a doua decadă a lunii aprilie 2018, data și oră nestabilă de organul de urmărire penală, aflându-se în exercițiu atribuțiilor sale de serviciu la gimnaziul Trebujeni, r- nul Orhei, urmărind efectuarea unor lucrări de reparație a acoperișului gimnaziului, situat în s. Trebujeni, r-nul Orhei, scop dedus din atribuțiile de serviciu prevăzute de pct. 1 lit. c) al Fișei de post din 18.01.2017, potrivit căruia directorul, în calitate de conducător al instituției răspunde de păstrarea și utilizarea patrimoniului instituției de învățământ, ignorând cerințele pct. 5 din Fișa de post precitată, prin care era responsabilă de aplicarea normelor privind protecția muncii, și conștientizând că în condițiile art. 3 alin. (2) lit. e) al Legii nr. 186 din 10 iulie 2008 a securității și sănătății în muncă - dispozițiile prezentei legi se aplică și persoanelor care desfășoară activități în regim de voluntariat, avându-l ca salariat în calitate de paznic la gimnaziul Trebujeni, r-nul Orhei, pe cet. Bacalîm Ștefan, atribuțiile căruia nu țineau de reparația acoperișului gimnaziului, fără a ține cont de prevederile alin. (1) art. 10 al Legii precitate, potrivit căruia - în cadrul responsabilităților sale, angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru protecția securității și sănătății lucrătorilor, inclusiv pentru prevenirea riscurilor profesionale, asigurarea informării și instruirii, precum și pentru asigurarea organizării și a mijloacelor necesare, în special art. 13 lit. b) al

aceleiași legi, potrivit căruia - angajatorul urma să decidă care sânt măsurile de protecție ce urmează a fi luate și, în caz de necesitate, care este echipamentul de protecție ce poate fi utilizat, în același timp, fără a asigura condiții pentru ca fiecare lucrător să primească o instruire suficientă, adecvată, teoretică și practică în domeniul securității și sănătății în muncă, în special sub formă de informații, instrucțiuni și/sau lecții la executarea unor lucrări speciale, inclusiv să organizeze instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă periodic și pe măsura necesității, obligații care urmau a fi respectate reieșind din prevederile art. 17 alin. (1) lit. e), alin. (2) lit. b) al Legii nominalizate supra, neîntârziat, fără a pune la dispoziția lucrătorilor echipament care să corespundă muncii prestate ori să fie adaptat acestui scop și să poată fi folosit de către lucrători, fără a pune în pericol securitatea sau sănătatea lor, necesitate impusă angajatorului prin pct. 1 Secțiunea 1 din Cerințele minime generale de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă, care formează anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 603 din 11 august 2011, inclusiv, fără a lua măsuri corespunzătoare pentru diminuarea riscurilor profesionale reieșind din condițiile de lucru și de caracteristicile specifice acestuia, precum și fără a tine cont de faptul că aceștia urmau să execute lucru cu pericol sporit la înălțime, obligație generală impusă de lit. e) alin. (4) art. 10 al aceleiași Legi, care dictează că - angajatorul este obligat să ia măsurile corespunzătoare pentru ca în zonele de risc grav și specific să poată avea acces numai salariații care au primit instrucțiuni adecvate privind securitatea și sănătatea în muncă, a dat sarcină de muncă prin intermediul angajatei gimnaziului Bacalîm Anastasia, salariatului Bacalîm Ștefan, care sunt soți, ca împreună cu paznicul grădiniței s. Trebujeni, r-nul Orhei, Railean Gheorghe să efectueze lucrările de reparație a acoperișului gimnaziului, cel din urmă fiind plasat în situația creată, să desfășoare activitate în regim de voluntariat, domeniul de activitate care cade sub incidența lit. e) alin. (2) art. 3 din Legea precitată supra, urmare la ce, în dimineața zilei de 22 aprilie 2018, în timpul executării sarcinii de muncă, în timp ce Railean Gheorghe, persoană care urma a fi tratată în strictă conformitate cu dispozițiile Legii nr. 186 din 10 iulie 2008 a securității și sănătății în muncă, se urca în urma cet. Bacalîm Ștefan pe scara mobilă din lemn, sprijinită de rama porțiunii pe unde se face intrarea în podul gimnaziului, în lipsa echipamentului care să corespundă muncii prestate ori să fie adaptat acestui scop și cunoștințelor speciale, și-a pierdut echilibrul și a căzut de pe scară de la o înălțime nestabilită de organul de urmărire penală, pe cale de consecință cauzându-și, conform raportului de expertiză medico - legală nr. xxxxxx din xxxxxx, vătămare corporală medie.

Astfel acțiunile inculpatei au fost calificate în baza art. 183 alin. (1) Cod penal, cu indicii calificativi: *“încălcarea de către o persoană cu funcție de răspundere*

a tehnicii securității și a regulilor de protecție a muncii, care a provocat accidente cu oameni."

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatului Malic Gheorghe, în numele inculpatei, care a solicitat, casarea sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să se dispună achitarea inculpatei Buzilă Ludmila, deoarece pe de o parte, pretinsa fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune, pe de alta nu întrunește elementele infracțiunii, precum există și alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea și exclud desfășurarea în continuare a procesului judiciar.

În motivarea cerințelor sale, apelantul a invocat că:

- inculpata nu a săvârșit infracțiunea imputată și vinovăția acesteia nu este dovedită conform legii, iar probele puse la baza condamnării n-au fost administrate, cercetate și apreciate corect.

- din materialele cauzei rezulta aceeași concluzie, or indiferent de faptul, dacă ar fi invocat sau nu, că Buzilă Ludmila prin intermediul lui Bacalîm Anastasia, i-a spus lui Bacalîm Ștefan sa corecteze locul foii de ardezie de pe acoperiș, inclusiv sa antreneze sau nu pe Railean Gheorghe, oricum aceasta nu înseamnă ca învinuita, nemijlocit a antrenat persoana vizata in aceasta lucrare, cu atât mai mult în zilele de odihna. Astfel, acest fapt nu atestă că anume învinuita la invitat și l-a antrenat la locul de munca pe Railean Gheorghe, or in acest caz, daca este vorba de voluntariat, atunci victima a fost antrenata nemijlocit, anume de către soții, Bacalîm Anastasia si Bacalîm Ștefan, care de fapt și de drept sunt angajatorii lui Railean Gheorghe la pretinsa lucrare, respectiv anume ei și urmau să realizeze și să respecte prevederile art. 3 alin. (2) lit. e), alin. (1) art. 10 al Legii nr. 186 din 10 iulie 2008 cu privire la securitatea și sănătatea în muncă, care prevede că - în cadrul responsabilităților sale, angajatorul nemijlocit, la caz, Bacalîm Anastasia si Bacalîm Ștefan ci nu Buzila Ludmila, este obligat să ia măsurile necesare pentru protecția securității și sănătății lucrătorilor, inclusiv pentru prevenirea riscurilor profesionale, asigurarea informării și instruirii, precum și pentru asigurarea organizării și a mijloacelor necesare. Totodată angajatorii nemijlociți, Bacalîm Anastasia și Bacalîm Ștefan ci nu Buzila Ludmila urma să decidă care sânt măsurile de protecție ce urmează a fi luate și, în caz de necesitate, care este echipamentul de protecție ce poate fi utilizat. Anume angajatorul nemijlocit, Bacalîm Anastasia si Bacalîm Ștefan ci nu Buzila Ludmila, ar fi trebuit să asigure condiții pentru ca fiecare lucrător să primească o instruire suficientă, adecvată, teoretică și practică în domeniul securității și sănătății în muncă, în special sub formă de informații, instrucțiuni și/sau lecții;

- este evident că dacă și ar fi avut loc vreo faptă, aceasta nu a fost comisa de către Buzilă Ludmila, director a instituției preuniversitare, gimnaziul

Trebujeni, or la caz nu a fost constatată vreo legătură de cauzalitate, de altfel, orice sarcină de muncă, cu atât mai mult unei persoane străine, nu se dă prin intermediul altor persoane. Totodată, nu intra în atribuțiile de serviciu ale angajatei gimnaziului, Bacalîm Anastasia, să fie intermediar în astfel de pretinse indicații, precum nu poate fi nici persoana care ar putea vocifera careva indicații, or, Bacalîm Anastasia, precum și Bacalîm Ștefan, fiind persoane publice într-o instituție de stat, astfel au comis acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, toată responsabilitatea le revine doar lor, deoarece anume ei nemijlocit au dat indicații, mai întâi salariatului Bacalîm Ștefan, ca împreună cu paznicul grădiniței s. Trebujeni. r-nul Orhei. Railean Gheorghe să efectueze lucrările de reparație a acoperișului gimnaziului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020 a fost admis apelul declarat de către avocatul Malic Gheorghe în numele inculpatei, casată sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Buzilă Ludmila a fost achitată de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 183 alin. (1) Cod penal, din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, din materialele cauzei, rezultă că inculpata Buzilă Ludmila este angajată în calitate de director al IP Gimnaziul Trebujeni, iar victima Railean Gheorghe a fost angajat în calitate de paznic la grădinița de copii din Trebujeni, prin urmare, nu a fost constatată prezența unui raport de muncă, or, victima nu a fost salariat al IP Gimnaziul Trebujeni, și, respectiv inculpata Buzilă Ludmila nu este angajatorul acestuia.

În această ordine de idei, instanța de apel a specificat că, acest fapt este confirmat și prin răspunsul Inspectoratului de stat al Muncii nr. xxxx din xxxxx (vol. I, f. d. 145), care relevă „ *evenimentul suferit de cet. Răilean Gheorghe la 22.04.2018 în incinta IP „Gimnaziul Trebujeni”, a avut loc în circumstanțe ce nu țin de îndeplinirea sarcinii de muncă, în afara timpului de muncă și pe teritoriul instituției cu care cet. Raileanu Gheorghe nu întreține careva raporturi de muncă...*”.

Mai mult, instanța de apel a constatat lipsa relațiilor de muncă dintre inculpată și victimă, prin prisma prevederilor articolelor 1 și 45 Codul muncii. Astfel, nu există nici-o dovadă că inculpata i-ar fi dat indicație victimei să efectueze anumite lucrări în ziua incidentului de muncă.

În aceste condiții, consecințele suferite de către victima Răilean Gheorghe la 22.04.2018 în incinta „Gimnaziul Trebujeni” au avut loc în circumstanțe ce nu țin de îndeplinirea sarcinii de muncă, în afara timpului de muncă și pe teritoriul instituției cu care cet. Raileanu Gheorghe nu întreține careva raporturi de muncă.

Totodată, instanța de apel a reținut că inculpata n-a dat indicații martorului Bacalîm Ștefan, cu atât mai mult victimei Railean Gheorghe, să

efectueze lucrările de reparație a acoperișului gimnaziului, respectiv aceștia singuri și-au însușit acțiunile care nu intrau în atribuțiile lor de serviciu.

Urmare a considerentelor relevate, instanța de apel a notat că, prima instanță a stabilit o situație de fapt inexactă și a reținut o situație de drept incorectă.

În acest sens, instanța de apel a precizat că, prima instanță a apreciat probele administrate în cauză incomplet și nu sub toate aspectele, dat fiind că nu sunt motivate temeinic și legal concluziile cu privire la vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate, existând, în așa fel, dubii rezonabile referitor la fapta inculpatei, în sensul întrunirii elementelor infracțiunilor imputate.

Subsidiar, instanța de apel a punctat că, sentința atacată nu cuprinde descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru condamnarea inculpatei, cu indicarea motivelor pentru care se resping probele aduse în sprijinul apărării.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, care invocând temeiul de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale procurorul invocă că:

- în cazul în care instanța de apel a manifestat dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și a ajuns la concluzia achitării lui Buzilă Ludmila de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod penal, instanța de apel urma să dezvăluie această concluzie, expunând punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt care nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală a probelor și a circumstanțelor cauzei penale;

- în cazul dat instanța de apel a judecat cauza penală vizată, fără a ține cont de prevederile procesual-penale în vigoare, precum și nu s-a condus de recomandările Plenului Curții Supreme de Justiție, expuse în pct. 14 al Hotărârii sale nr. 22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel;

- vinovăția lui Buzilă Ludmila se confirmă prin următoare probe: declarațiile inculpatei Buzilă Ludmila, declarațiile succesului părții vătămate, Railean Alexandra, declarațiile martorilor Morari Zinaida, Railean Constantin, Bacalîm Ștefan, precum și alte materiale a cauzei penale;

- instanța de apel nu a respectat prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă este apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor;

- se atestă o motivare insuficientă expusă de către instanța de apel în decizia sa, or, această motivare se întemeiază în exclusivitate doar pe declarațiile depuse de către inculpată, declarații în care dânsa neagă vinovăția sa și indică lipsa relațiilor de muncă între ea și partea vătămată;

- la invocarea argumentului precum că „...nu există nici o dovadă că inculpata i-ar fi dat indicații victimei să efectueze anumite lucrări în ziua incidentului de muncă” instanța de apel defectuos a apreciat declarațiile martorilor audiați, martori care inclusiv în ședința de judecată au afirmat contrariul.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, avocatul Malic Gheorghe, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, menționând că, recursul procurorului este inadmisibil, deoarece se bazează pe motive formale, care nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță, recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat în speță, acesta se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci *când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.*

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit consideră că, neefectuând în acest sens o verificare multilaterală și obiectivă a probelor, instanța de apel a concluzionat pripit privind admiterea apelului avocatului și achitării inculpatei Buzilă Ludmila

Raportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală enumerate *supra*, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În aceste condiții instanța de recurs ordinar, a observat că instanța de apel, nu și-a motivat soluția și, nu a dat apreciere probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Deși, fiind obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate, instanța de apel s-a limitat la reproducerea în calitate de probe a declarațiilor părții vătămate, martorilor, precum și a înscrisurilor prezentate în acest sens, evitând supunerea acestor probe unei analize detaliate, care incontestabil ar fi motivat soluția adoptată.

În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel, pentru justificarea soluției adoptate, a omis să supună cercetării și analizei probele administrate cum ar fi declarațiile succesului părții vătămate, Railean Alexandra, declarațiile martorului Morari Zinaida, declarațiile martorului Railean Constantin, probele materiale prezentate de procuror în ședința instanței de apel (f.d 38-39, vol. II), urmând să argumenteze relevanța acestor probe asupra concluziei pronunțate, precum și motivarea de ce acestea sunt acceptate sau respinse pentru formularea respectivelor constatări. Or, motivarea instanței de apel se rezumă la câteva fraze preluate din poziția susținută de către inculpată cu referire la lipsa relațiilor de muncă între ea și partea vătămată.

Astfel, soluția de achitare a inculpatei Buzilă Ludmila de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod penal, nu reflectă analiza amplă a probatoriului administrat, prin analiza fiecărei probe separat și în coroborare cu alte probe, care ar demonstra cu certitudine că fapta inculpatei nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Mai mult, instanța de apel nu a descris și nu a motivat în soluția pronunțată, care anume elemente ale infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod penal, lipsesc în acțiunile inculpatei Buzilă Ludmila, limitându-se la concluzia că

inculpata nu a dat indicații părții vătămate să efectueze lucrările de reparație a acoperișului gimnaziului.

În aceste condiții, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel, ignorând un cumul de probe administrate la dosar, a admis și a apreciat numai declarațiile inculpatei, care și au fost puse la baza hotărârii de achitare, fără a da o analiză în cumul a tuturor probelor prezentate de părți, nereflectând în consecință faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei decizii nemotivate.

Rezumând cele menționate, Colegiul penal lărgit reiterează că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, conform rechizitoriului și conform circumstanțelor stabilite în ședința de judecată, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Contrar acestor stricte prevederi legale instanța de apel selectiv a apreciat câteva probe, ignorând restul probelor, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile în decizia adoptată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată este insuficient motivată, fiind incident temeiul de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursul ordinar declarat de procuror, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total, cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători.

8. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate și în prezenta decizie, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, în baza probelor cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, cu respectarea cerințelor art. 414, 415 Cod de procedură penală, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui

proces de judecată contradictoriu și echitabil, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, în cauza penală privind-o pe *Buzilă Ludmila xxxxx*, și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **28 mai 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion